

Звернення Проводу ЗЧ ОУН

ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОСТІ З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ ПОСТАННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ

Неймовірно важкий час переживав український народ восени 1942 року. На наших землях шаліла жорстока друга світова війна між двома кровожадними імперіалістичними силами — гітлерівсько-німецькою і московсько-більшевицькою. Німецькі й московські тюрми й концтабори заповнювалися українськими патріотами, відбувалися масові вивози українського населення на каторжну роботу до «Райху», безнастанні грабунки, розстріли свідомих українців, шалів масовий терор окупантів. До цього ще треба додати злочинні акції польських і советських диверсійних банд, що діяли в німецькому заплілі й знущалися над українським населенням, — і будемо мати, приблизно, образ того тяжкого становища, в якому опинилася Україна наприкінці 1942 року.

Здавалося, що ситуація українського народу була безнадійна. Велика кількість провідних членів ОУН на чолі зі сл. п. провідником Степаном Бандерою та головою Тимчасового Державного Правління Я. Стецьком перебувала в тюрмах або концтаборах. Терор німецьких і московсько-більшевицьких наїзників зростав, зростали й економічне зубожіння населення та політична безвиглядність.

В таких умовах українські націоналісти-революціонери, яких уже тоді нарід називав бандерівцями від імени Степана Бандери, організують у м. жовтні 1942 р. перші повстанські відділи до боротьби з окупантами, з яких створилася всенациональна Українська Повстанська Армія. Власне, УПА дала українському народові справжніх оборонців української землі, які своєю безкомпромісовою збройною боротьбою з наїзниками по-геройськи захищали права української нації на свою Самостійну, Соборну Українську Державу.

З перших повстанських загонів, що створилися на Поліссі, а потім на Волині, розрослася революційна армія України, яка своїм героїзмом, ідейністю, організованістю та дисципліною перевершувала кожен іншу повстанську армію тодішньої Європи. Повстанські дії з Полісся й Волині поширюються й на інші області України, всюди там, де були сприятливі умови для повстанської боротьби.

Провід УПА перебравло Головне Командування, що його очолював Тарас

Чупринка-Шухевич, тодішній голова Бюра Проводу ОУН.

Замкнена в кордонах «Райху» та московсько-більшевицької імперії, УПА не мала найменшої, навіть моральної, допомоги від вільного світу, вела боротьбу, спираючись виключно на власні сили українського народу, безстрашно протиставилась обидвом наїзникам — німецько-гітлерівським і московсько-більшевицьким. У незчисленних збройних зударях з ворогом, в блискучих перемогах і болючих поразках гартувались дух і бойова сила повстанців, і УПА виросла на найбільшу, найкращу і найприкладнішу революційну армію, що її знала Європа. Сила її була не тільки у воєцькому знанні її Головного Командування, старшин, підстаршин і воєків, у знаменитій повстанській стратегії й тактиці, а передусім у тих духових прикметах, якими відзначалися упівці: велика ідейність, безмежна відданість справі визволення України, безприкладна відвага, прагнення перемоги над катами власного народу і ворогами не тільки України, а й цілого волелюбного світу.

Надхненна духом поляглих за волю України своїх лицарських предків, насажена революційністю Організації Українських Націоналістів, що в той час зросла на непереможну політичну й революційну силу, Українська Повстанська Армія стає збройним захистом українського народу від усіх терористичних ворожих акцій, його гордістю і славою.

У безпосередніх боях з регулярними гітлерівсько-німецькими та московсько-більшевицькими збройними силами УПА своїми численними перемогами над ворогом розвіяла міт про неможливість успішної боротьби з такими потугами, як гітлерівська Німеччина та большевицька Росія, закріпила в душі українського народу почуття віри у власні сили, розбудила національну гордість, що її ворог намагався знищити за всяку ціну.

УПА була не тільки найкращою збройною революційною силою тодішньої Європи, вона дуже швидко перетворилася у пробойника політичної сили на Сході Європи й Азії, кинувши клич «Свобода народам, свобода людині!» У своїх численних повстанських публікаціях вона роз-

винула свою політичну програму, метою якої стало визволення всіх поневолених народів шляхом національних революцій та їх координації. УПА організовує повстанські формации інших поневолених Московією народів, допомагає їм у їх боротьбі і таким чином стає авангардом усіх тих революційних сил, які підняли зброю проти німецьких і московських наїзників. Високі моральні, політичні й військові прикмети УПА, її героїчна боротьба, ідейність, дисциплінованість і хоробрість її старшин, підстаршин і вояків стали новим розділом української історії, розділом, що записаний золотими буквами і має вирішальне значення у дальшій підготовці остаточного переможного бою української нації за її волю і державність.

Політична доцільність і нові обставини, що виторились після закінчення другої світової війни, підказали Головному Командуванню УПА змінити форми революційно-визвольної боротьби. З широких повстанських дій непереможні повстанці перейшли в революційне підпілля, яке продовжує визвольну боротьбу українського народу. Наснажений героїзмом і життєдайністю вплив героїчної боротьби УПА міцно позначився й на молодому українському поколінні.

Не помилилися автори Декларації Проводу ОУН, коли після закінчення другої світової війни в Європі писали: «На крові тих, що впали на полі бою в обороні рідних хат, сімей і населення, в наступі на гестапівські й енкаведівські гнізда й загони, індивідуальному двобою в час конспіративної підпільної боротьби, на крові тих, що замучені по тюрмах і таборах, виросла безсмертна легенда воюючої поневоленої нації, що вогненним смолоскипом горить у серцях і душах. Народо й освічує шлях у майбутнє. Україна живе й бореться та силою здобуває перемогу. Хай же вічна буде слава поляглим героям, що склали своє життя на жертвнику нації».

Так! Навіть у наші дні «співжиття» і «співпраці» демократичних західних держав з московсько-більшевицькими імперіалістами безсмертна легенда воюючої України живе далі в серцях українських патріотів. Про це говорить і той факт, що навіть у річницю т. зв. жовтневої революції в Україні далі відбуваються цинічні московські засуди українських патріотів, які виступають проти нама-

гання Москви зломити волелюбний дух українського народу. Вказують на це й незчисленні приклади боротьби за українську духовість, за українську мову, культуру, науку й мистецтво, що їх Москва нищить варварським способом. Героїчна постава українських патріотів на судових процесах, симпатії якими вони втішаються серед українського населення, дальший розвиток революційних процесів в Україні, — це незаперечні докази ідейних наслідків боротьби Української Повстанської Армії. Галасливим відзначенням 50-ої річниці московсько-більшевицького поневолення України Москва намагається приховати від зовнішнього світу волелюбні прагнення українського народу, патріотизм його молодого покоління та його боротьбу за волю й державність, наснажену спогадами про героїчне минуле України.

Ні одна крапля крові героїв УПА і революційного підпілля ОУН не була даремно пролитаю. Ця кров, що всякла в українську землю, дає сьогодні нову силу борцям, що приходять на зміну. Вона будить горде почуття в кожного українського патріота, що Україна не скорилася тиранам, не злякалася переважаючої сили ворога. Боротьба УПА скріпила віру і переконання, що день перемоги українського народу над його гнобителями вже наближається.

У 25-річчя постанови Української Повстанської Армії з почуттям гордості і пошани згадуємо всіх її Героїв, що вкрилися безсмертною славою у боротьбі за волю і державність України. Хай і на чужині ідеї УПА мобілізують усіх українських патріотів до праці для визволення нашої Батьківщини, пригадують нам істинну, що визвольна боротьба в Україні триває безперервно, що Україна непереможна і на черговому етапі, як писав Командир УПА ген. Т. Чупринка-Шухевич, у своїй відозві до старшин і вояків УПА, — ця боротьба завершиться вже повною перемогою — створенням Української Самостійної Соборної Держави!

Вічна слава Українській Повстанській Армії, вічна слава Борцям, що впали за волю і державність України!

Хай живе Українська Національна Революція — єдиний певний шлях до визволення українського народу, його державної самостійності і соборності!

Постій, у жовтні 1967.

Провід Закордонних Частин
Організації Українських Націоналістів